

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **G., akciová spoločnosť**, so sídlom v B., IČO: X., proti povinnému **J. akciová spoločnosť B.**, so sídlom v B., IČO: X., ktorý bol 23. januára 2009 vymazaný z obchodného registra, **o vymoženie 108,03 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. Er 707/1998, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. L. B., so sídlom Exekútorského úradu v B., proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 3. septembra 2009 sp. zn. 7 CoE 32/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

Oprávnenému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov (exekučný súd) uznesením zo 4. júna 2009 č.k. Er 707/1998-16 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Súdnemu exekútorovi nepriznal náhradu trov exekúcie. O zastavení exekúcie rozhodol podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov vychádzajúc z toho, že povinný výmazom z obchodného registra stratil spôsobilosť byť účastníkom exekučného konania, z ktorého dôvodu nie je možné pokračovať v konaní. Nepriznanie náhrady trov súdnemu exekútorovi odôvodnil tým, že oprávnenému nebolo možné uložiť povinnosť nahradiť trovy, keďže tento účastník nemohol predvídať dôvod zastavenia exekúcie.

Krajský súd v Prešove (odvolací súd) na odvolanie súdneho exekútora uznesením z 3. septembra 2009 sp. zn. 7 CoE 32/2009 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách exekúcie. O trovách odvolacieho konania rozhodol

tak, že súdny exekútor nemá právo na ich náhradu a oprávnenému sa ich náhrada nepriznáva. Plne sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal súdny exekútor dovolanie. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Z obsahu mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že dovolateľ nesúhlasí s tým, ako odvolací súd posúdil vec po právnej stránke (ako vyložil ustanovenia § 196 a § 203 Exekučného poriadku). V dovolaní tiež uviedol, že „súdny exekútor, keďže nie je účastníkom konania vo veci samej, nemôže ani konať vo veci výmazu povinného z obchodného registra z dôvodu neukončenia iných konaní voči povinnému (napr. pre neukončené exekučné konanie). Takéto právo a aj povinnosť prislúcha len účastníkovi konania, v danom prípade konkrétne oprávnenému. Je zrejmé, že oprávnený svojou nečinnosťou zaviniel výmaz povinného z obchodného registra. Keďže sa napriek tejto skutočnosti uskutočnilo na odvolacom súde pojednávanie, bola mi postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, čo je podľa § 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p. dôvodom na podanie dovolania“.

Oprávnený sa k dovolaniu súdneho exekútora vyjadril tak, že podľa jeho názoru exekučný súd rozhodol správne a navrhol jeho rozhodnutie „potvrdiť“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie súdneho exekútora, ako subjektu oprávneného podať tento mimoriadny opravný prostriedok, smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danej exekučnej veci smeruje dovolanie súdneho exekútora proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy, keďže nejde o uznesenie uvedené v § 239 ods. 1 písm. a/ a b/ O.s.p., ale ani o potvrdzujúce uznesenie, ktoré by patrilo do niektorej z kategórií potvrdzujúcich uznesení vymenovaných

v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Navyše v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. predchádzajúce odseky neplatia, ak ide (okrem iných tam vymenovaných uznesení) o uznesenie o trovách konania. To znamená, že prípustnosť dovolania je v posudzovanom prípade vylúčená priamo zo zákona.

Dovolací súd, postupujúc podľa § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., preskúmal prípustnosť dovolania aj podľa ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., ktoré pripúšťajú dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatok návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

So zreteľom na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na skúmanie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Táto vada konania znamená porušenie základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (vyhláseného v oznámení Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 209/1992 Zb.).

Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je taký z hľadiska procesného predpisu vadný postup súdu v občianskom súdom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov.

Podľa dovolateľa odvolací súd mu odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že „napriek tejto skutočnosti“ (zrejme toho, že oprávnený svojou nečinnosťou zavinil výmaz povinného z obchodného registra - poznámka dovolacieho súdu)

“uskutočnilo“ (zrejme správne má byť „neuskutočnilo“ - poznámka dovolacieho súdu) pojednávajúce.

Dovolaateľ vytýka odvolaciemu súdu uvedenú vadu konania neopodstatnene.

Podľa § 251 ods. 4 O.s.p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu (Exekučného poriadku) sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom od 15. októbra 2008 na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávajúce vždy, ak

- a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,
- b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávajúce,
- c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

Podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávajúce.

Z uvedeného je zjavné, že odvolací súd, keďže nešlo o procesné situácie uvedené v ustanoveniach § 214 ods. 1 písm. a/ - c/ O.s.p., na prejednanie odvolania nemusel nariadiť pojednávajúce.

Poznamenáva sa, že ani podľa úpravy platnej pred účinnosťou zákona č. 384/2008 Z.z. Občiansky súdny poriadok nevyžadoval nariadiť pojednávajúce na prejednanie odvolania, ak odvolanie smerovalo proti uzneseniu (porovnaj § 214 ods.2 písm. c/ v znení účinnom do 14. októbra 2008).

Ďalšie v dovolaní uvádzané dôvody je potrebné podľa ich obsahu považovať za námietku právneho posúdenia prejednávanej veci odvolacím súdom. Nesprávne právne posúdenie veci je síce prípustným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samotný tento dôvod ale prípustnosť dovolania nezakladá (nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p.).

Dovolanie je v Občianskom súdnom poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno v dovolacom konaní podrobiť napadnuté rozhodnutie vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody jeho prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Dovolací súd nepriznal oprávnenému náhradu trov tohto konania, lebo dovolateľ nemal úspech a oprávnený nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková